

Oponentský posudek

na disertační práci MgA. Michala Lázňovského

„Koordinace a řízení divadelních složek – Strategický a projektový management pro divadlo“

Doktorand předložil robustní disertační práci, v níž se zabývá především aplikací obecných teorií managementu či jejich specifických derivací v divadelním provozu respektive obecně v oblasti divadelních institucí a aktivit. Činí tak na základě důkladného studia velkého množství teoretických statí i svého rozsáhlého a dlouholetého bádání podloženého zkušenostmi z vlastní praxe. Právě tato osobní empirie povyšuje celý text od výhradně akademického pojednání ke kredibilní analýze a k disertační práci vyhovující mnoha standardům aplikovaného výzkumu.

Obzvlášť cenné shledávám velmi pracné prioritní shromáždění sumy podkladů, odborné literatury a textů týkajících se zvláštností managementu „v umění“, následně jejich pečlivou selekci, a konsekventní doktorandovy sondy do nejpriléhavějších z nich. Tuto proceduru autor doprovází průběžnou evaluací shromážděných tezí, čímž vyčerpávajícím způsobem osvětluje použitelnost – ať expertním stanoviskem doporučenou nebo již praxí prověřenou – procesů běžných v obchodní a podnikové sféře též v divadelním „světě“.

Další předností doktorandova přístupu k analyzované problematice je promyšlený odstup. I při hlubokém znalostním ponoru a intenzivním zaujetí si autor udržel pro výzkum tolik důležitý nadhled, plně si uvědomuje limitovanou či variabilní použitelnost většiny metod projektového řízení generelně v „organizaci“ umělecké tvorby, cílení na management divadla nevyjímaje.

Lázňovský se nevyhnul ani nejchoulostivějším aspektům projektového řízení nejen divadelních institucí, ale jakýchkoli uměleckých aktivit: posuzování kvality. Na str. 126 až 127 a str. 143 byť stručně, ale výstižně formuloval odlišnosti a originalitu „plánování“ i „řízení“ kvality uměleckých projektů.

K disertační práci nemám výhrady, ani jakékoli zásadnější – viz níže – komentáře. Naopak, její pečlivé zpracování – jako každý obohacující text – zakládá skvělou bázi pro následnou zasvěcenou plodnou debatu vedoucí k tak potřebným inovacím stále diskutované transformace divadelních institucí a jejich moderního řízení.

Zmínka o tzv. *event managementu* (str. 97) je na místě, ač autor korektně uvádí obavy z přílišné šíře akčního rádia své práce. Ovšem evidentní příbuznost se zde nabízí i na poli inscenačních projektů, které zůstávají v jeho hledáčku přirozeným centrem pozornosti. Ostatně na str. 107 lze nalézt úvahu (a pak str. 119 tabulku ilustrující WBS) o obecně pozitivním potenciálu divadelního festivalu, jehož uspořádání by mohlo být etalonem jednoho typu projektového řízení, který je *event managementu* velmi příbuzný.

Mezi formulace vzbuzující drobné připomínky patří autorem okrajově zmíněné získávání licenčních (autorských) práv (nejprve na str. 111, pak str. 137) k „různému užití díla“ (str. 146), k němuž „...by měl být projektový manažer vzdělán nebo do svého týmu přizvat odborníka...“. S tím lze nejen souhlasit, ale problematiku akvizice práv nutno víc podtrhnout, pro praxi pak doporučit při řízení projektu bezpečnou orientaci v agentáži a zejména mezi právníky zabývajícími se autorskoprávní problematikou, jejich zapojení bývá nezbytné.

Polemizoval bych snad s jedinou formulací (na str. 20), v níž figuruje v souvislosti s – dle mého čtení – příspěvkovými organizacemi spojení „veřejnoprávní divadelní instituce“. Tou bohužel ještě v České republice žádná není, o statut „veřejnoprávní korporace“, tudíž o vytvoření zákona *sui generis*, ty nevýznamnější (Národní divadlo podobně jako Národní galerie či Česká filharmonie) zatím marně usilují. Jde o naprostý detail, sic pro širší perspektivní aplikace projektového řízení zajímavý. Ostatně autor se kriticky zabývá nevhodností přežívající formy „příspěvkové organizace“ hned na str. 18 a str. 19.

Disertační práci hodnotím jako mimořádně kvalitní a kvalifikovanou a s radostí doporučuji k obhajobě.

Navržená otázka při obhajobě: Byla/nebyla státem ovládaná (Filmové studio Barrandov, Krátký film, Československá televize apod.) organizace audiovizuální výroby v předrevoluční době a do značné míry dosud předobrazem či naplněním „Autonomního projektového řízení“?

doc. MgA. Ivo Mathé,
leden 2015